S cizími lidmi v cizím pokoji, II.

První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba. Pavel mluvil k bratřím, protože chtěl příští den odjet, a protáhl řeč až do půlnoci. V horní místnosti, kde jsme byli pohromadě, hořelo mnoho lamp. Jeden mladík – jmenoval se Eutychos – seděl na okně, a poněvadž Pavel mluvil už dlouho, upadl do hlubokého spánku a ve spánku spadl z třetího poschodí. Když ho zdvihli, byl už mrtev. Pavel sešel dolů, sklonil se až nad něj, vzal ho do náručí a řekl: "Uklidněte se. Ještě je v něm život." Potom zase šel nahoru, lámal chléb a pojedl. Mluvil ještě dlouho až do svítání a pak odešel. (Sk 20, 7–11)

V jednom z troadských domů se sešla skupina křesťanů, aby společně "lámali chléb". Pavel vyprávěl o svých cestách, prokládal to evangeliem i spisy proroků. Možná mluvil zajímavě, ale mladého Eutycha to až k smrti nudilo. I to očividně patří ke zkušenostem z bohoslužeb prvních křesťanských komunit.

1. PŘÍPRAVA

"O čem to mluvíte, že jste tak smutní?" "Jdeš z Jeruzaléma a nevíš, co se tam teď o svátcích stalo?" "Cožpak jsi nic neslyšel o Ježíši z Nazaretu? O tom prorokovi, který tak mocně kázal a dělal zázraky? Bůh stál při něm a lidé ho měli v úctě." (Sk 24,17–19)

O čem rozmlouváte v těchto dnech vy? Co prožíváte?

S čím přicházíte k dnešní bohoslužbě?

Přemýšlíte zda je vám partner věrný?

A vy jemu? A Hospodin vám? A vy Hospodinu?

Proč Josef, vzor otcovství, mlčí?

Přemýšlíte nad vlastní rodinnou dynastií?

Předáváte něco z generace na generaci?

Co vás dělá potomkem svých předků?

V krátké diskuzi si předsedající v hlavě shrne očekávání, touhy a intence účastníků bohoslužby a připraví si vstupní modlitbu podle následujícího mustru:

Kdo? "Bože, náš Otče…"

Proč? "v lidech probouzíš důvěru i naději v pro ně neřešitelných situacích,"

Co? "ať mám odvahu se spolehnout na tvé Slovo."

Jak? "Skrze Krista, našeho Pána."

2. MODLITBA A LÍTOST NAD HŘÍCHY

Předsedající začne bohoslužbu znamením kříže:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Dnešní den je změna. Všednodenní praxe svatopostní doby je narušena slavnostní Hospodina a jeho služebníka Josefa z Nazaretu. Poklidný začátek jeho manželství zahalila temná noc převalování a pochybností. Jak spokojení se svojí kajícností jsme byli my než přišli první zprávy o pandemii...

Následuje chvíle ticha.

- V: Znáš všechny naše strachy, obavy a pochybnosti, Pane: smiluj se nad námi.
- O: Pane, smiluj se nad námi.
- V: Nepřinášíš pohodlná řešení a apeluješ na naši důvěru, Kriste: smiluj se nad námi.
- O: Kriste, smiluj se nad námi.
- V: Povzbuzuješ lidi v konkrétních rozhodnutí, bez zbytečných slov, Pane: smiluj se nad námi.
- O: Pane, smiluj se nad námi.
- V: Smiluj se nad námi, všemohoucí Bože, odpusť nám hříchy a doveď nás do života věčného.
- O: Amen.

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti.

Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.

Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.

Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.
Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.
Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi;
ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.
Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.

Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

Zde následuje **modlitba**, která shrne očekávání, touhy a intence účastníků bohoslužby.

3. NASLOUCHÁNÍ PÍSMU

"Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci!" Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje. (Sk 24, 25.27)

I hned po své korunovaci začal král David budovat. Upevnil hranice státu, stavěl silnice napříč zemí, vystavěl královské město, Jeruzalém. Ve svém zápalu pojal plán vybudovat chrám, "dům" pro Hospodina. Zpočátku i prorok Nátan se nechá nadchnout touto bohulibou myšlenkou. Nadcházející noci k němu však Hospodin promlouvá…

Úryvek z druhé knihy Samuelovy.

7, 4–5.12–14a.16 (BOG)

Hospodinovo slovo se ozvalo k Nátanovi: "Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Postaví dům mému jménu a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy."

Slyšeli jsme slovo Boží.

Starověký příběh o člověku a jeho seznamování se s Bohem začíná slovy "Na počátku…" Evangelista Matouš poznal Ježíše a celý jeho život se převrátil vzhůru nohama. Bylo na čase začít psát o novém člověku: "S počátkem…"

Úryvek z evangelia podle Matouše.

1, 16–21.24 (BOG+jäg)

E Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.

Dohromady je to od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida až po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct.

S počátkem Ježíše Krista to bylo takto:

Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý, ale nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl:

- A "Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů."
- E Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.
 - Slyšeli jsme slovo Boží.

Je to zvláštní. Velkolepý příběh o "novém člověku" začíná uprostřed jedné noci, kdy muž nemůžu usnout, převaluje se na posteli a pochybuje o věrnosti své manželky. Matouš očividně nechtěl psát další heroický příběh plný dobrodružství a slavných událostí. Začíná v šedé zóně lidských pochybností o kterých se ví, ale nemluví. Josefova manželka byla těhotná. To se zpravidla nedá vyřešit obyčejným "promiň, já už to nikdy neudělám". Levoboček je na cestě. Dnešní společnost by řekla, že je to exemplární příklad důvodu pro potrat. A Josef? Důvěřuje pouhému příslibu. Jak bláznivě a ne-lidsky to zní. Důvěřuje "pouhému" Božímu slovu. Apoštol Pavel žasne nad důvěrou praotce Abraháma (Řím, kap. 4). Škoda, že si přečetl Matoušův příběh o Josefovi…

Dávný stařešina Izraele, tehdy zajatec v dalekém babylónském otroctví, vyprávěl mladším synům a dcerám Izraele příběh o jejich "domovu"; o místě, které jim Hospodin svěřil; o jistotě, kterou jim daroval. Tuto jistotu viděl v dynastii krále Davida. Proč? Jak vznikl tento věčný "dům" krále Davida? Stál za tím Davidům naivní plán vybudovat "dům pro Hospodina". David byl vlastní myšlenkou nadšen, prorok Nátan měl taky rád zbožné nápady. Jen nikoho z nich nenapadlo, že budovat dům, domov, rodinu Bohu Stvořiteli je k smíchu. Ve finále je to tedy Hospodin, který buduje dům královské dynastie králi Davidovi. Proto evangelista Matouš, věren této tradici, nezapomene začít své vyprávění "Kniha počátku Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahámova." (Mt 1, 1).

A Josef? V celém vyprávění nepromluví ani slovo. Udělá pár rozhodnutí, odvede rodinu do Egypta, postaví se do zástupu migrantů, kteří utíkají do bohaté země za lepším životem. A pak mizí ze scény. Důvěřovat Bohu lze očividně i za cenu společenského diskomfortu a bez velkých slov.

4. ODPOVĚĎ PÍSMU

"Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se už nachýlil." Vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. (Lk 24, 29)

Josef důvěřoval Bohu, Božímu slovu, aby sám sobě odpověděl na největší pochybnost, která obrátila jeho život naruby. Josef je předzvěstí nového chápání spravedlnosti před Bohem: důvěra vítězí nad rituály. (srov. Řím 3, 22) Vyznejme víru ve které jsme pokřtěni.

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa,

sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha Svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

Amen.

Modlitby věřících

Apoštol Pavel nás vybízí, abychom se ve shromáždění věřících obraceli k Bohu prosbami, přímluvami i díky.

Určitě ho máme i za co chválit. (srov. 1 Tim 2, 1-2; Zj 7, 12)

Doporučuji v návaznosti na slyšené Boží slovo ve společném rozhovoru zformulovat 2× chvály, 2× díky, 2× prosby a 2× přímluvy. Až se budou jednotlivá zvolání pronášet, jako odpověď lidu lze použít "**Přijď, Pane Ježíši!**" (Zj 22, 20; poslední slova Písma).

5. MODLITBA PÁNĚ

"Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?" (Lk 24, 32)

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
(Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.)
Amen.

6. DOBROŘEČENÍ

Apoštol Pavel se za nás přimlouvá: (Ef 1, 16–18; SNC) "Děkuji Bohu za vás bez přestání.

Prosím ho, aby vám dal plné a jasné pochopení Kristova významu a dosahu jeho díla pro nás.

Modlím se, aby ve vašem srdci zazářil odlesk slavné budoucnosti, k níž jsme pozváni, abyste si uvědomili, jak fantastického bohatství se stáváte plnoprávnými spolupodílníky."

Amen.

Účastníci se žehnají znamením kříže:

- V: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doveď nás do života věčného.
- O: Amen.
- V: Dobrořečme Pánu.
- O: Bodu díky.

V ideálním světě by nyní následovala hostina, nebo alespoň drobné občerstvení.

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. (Lk 24, 30.31a)